

opřítí o nějaká úřední data, zejména data týkající se délky úseku státní silnice probíhajícího vnitřním územím obce, a délky úseků státní silnice, jež probíhají vnějším územím obce, a dále o data týkající se výše nákladů spojených s udržováním úseku státní silnice probíhajícího vnitřním územím obce, a nákladů spojených s udržováním úseků této silnice, jež probíhají vnějším územím obce, jest povinen také tato úřední data před vydáním svého rozhodnutí obci sdělit a poskytnouti jí tak příležitost zaujmouti stanovisko k těmto úředním údajům, které mají tvořiti podklad pro jeho rozhodnutí.

V daném případě nezachoval však žal. úřad postupu předepsaného výslovným ustanovením odst. 3 § 7 zák. čl. I:1890, nýbrž stanovil příspěvek, aniž vůbec slyšel stěžující si obec. Toto opomenutí zakládá však, jak stížnost právem vytýká, podstatnou vadu řízení, která jednak znemožnila straně účinnou obranu jak v řízení správním, tak i ve stížnosti podané k nss-u a jednak zabránila tomuto soudu, přezkoumati zákonitost nař. rozhodnutí a posouditi důvodnost dalších námitek stížnosti, v nichž st-lka brojí věcně jak proti zásadní povinnosti platiti zmíněný příspěvek, tak i proti výši tohoto příspěvku, kteréžto námítka nemohla st-lka uplatňovati v řízení správním, když jí žal. úřad před vydáním nař. rozhodnutí neposkytl vůbec příležitosti, aby mohla vystoupiti v tomto řízení jako strana.

Č. 7537.

Cesty. — Řízení správní (Slovensko): Jak musí býti odůvodněno rozhodnutí, kterým se určitý průmyslový podnik pojímá v okruh interesentů na vicinální cestě a stanoví se percentuelní příspěvek jeho na cestu tu?

(Nález ze dne 10. listopadu 1928 č. 16.216/27.)

Prejudikatura: Boh. A 1128/22, 5936/26.

Věc: Firma Hospodarská cukrovarnická a liehovarnická akciová společnost v D. proti županu býv. župy komárenské o příspěvek na vicinální cestu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Rozhodnutím z 21. listopadu 1922 vyslovil župan býv. župy komárenské na základě § 35 zák. čl. I:1890, že pojímá do okruhu interesentů na vicinální cestě V.-I.-Č. jednak obce a jednak stěžující si společnost; zároveň stanovil župan percentuelní příspěvek jednotlivých interesentů k nákladům spojeným se stavbou, udržováním a správou této vicinální cesty takto: 1. příspěvek obci: V. 12%, I. 6%, Č. 21%, B. 18%, S. 4%, M. 15%, Č. 2%, 2. příspěvek stěžující si společnosti 22%.

O stížnosti na toto rozhodnutí nss uvážil:

Nař. rozhodnutí obsahuje ohledně st-lky jednak výrok, že pojímá ji jako zvláštního interesenta po rozumu § 36 zák. čl. I:1890 do okruhu

interesentů povinných přispívati k nákladům spojeným se stavbou, udržováním a správou vicinální cesty, a jednak výrok o výši percentuelního příspěvku, jež jest st-lka povinna platiti jako zvláštní interesent — tudíž výroky podle odst. 3 § 36 cit. zák.

V odstavci 3 § 8 I. hlavy nař. býv. uher. min. obch. čís. 45.380 ex 1892 (Rendeletek Tára ex 1892 č. 144), jež bylo vydáno k provedení zák. čl. I:1890, se stanoví, že v rozhodnutí — t. j. jak patrně ze spojitosti § 8 cit. nař. s předpisy §§ 1, 2, 5 a 6 I. hlavy téhož nař., v rozhodnutí, jímž se podle odstavce 3 § 36 zák. čl. I:1890 stanoví jednak okruh interesentů povinných přispívati k nákladům na vicinální cestu, jednak výše percentuelního příspěvku těchto interesentů — jest podrobně uvést všechna data a okolnosti, na jejichž základě bylo rozhodnutí to vydáno. Podle odst. 3 § 8 I. hlavy cit. nař. jest tedy úřad povinen uvést v rozhodnutí tohoto druhu podrobně skutkový základ, z něhož vycházel. Tomuto požadavku nař. rozhodnutí nevyhovuje.

Jak patrně z opisu nař. rozhodnutí, který jest založen ve správních spisech i z intimátu nař. rozhodnutí, který jest připojen ke stížnosti, obmezil se žal. úřad k odůvodnění svých výroků toliko na citaci § 36 zák. čl. I:1890, neuvedl však v nař. rozhodnutí vůbec, z jakých skutkových předpokladů vychází. Ale pak nelze z rozhodnutí toho vůbec seznati, na základě kterých určitých konkrétních okolností dospěl žal. úřad k závěru, že u st-lky jest dán předpoklad stanovený v § 36 zák. čl. I:1890 pro prohlášení za zvláštního interesenta, totiž, jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 1128/22, stupňované užívání vicinální cesty, a na základě kterých určitých konkrétních okolností dospěl žal. úřad k závěru, že právě příspěvek uložený st-lce ve výši 22% jest onou kvotou, která odpovídá míře stupňovaného užívání cesty se strany stěžovatelky.

Nař. rozhodnutí není tedy odůvodněno způsobem vyhovujícím kategorickému předpisu odstavce 3 § 8 I. hlavy cit. nař. Tento nedostatek odůvodnění zakládá však podstatnou vadu, která, jak jde na jevo z vývodů stížnosti, znemožnila straně účinnou obranu jak proti výroku o povinnosti platiti zmíněný příspěvek, tak i proti výroku o výši tohoto příspěvku, a která zabránila také nss-u přezkoumati zákonitost nař. rozhodnutí po stránce skutkové a právní.

Č. 7538.

Církevní věci. — Řízení správní (Slovensko): Nepřízná-li min. škol. duchovnímu státní příplatky podle § 9, odst. 2 zák. čl. XIV:1898, ač duchovní byl v disc. řízení vedeném církevní vrchností uznán nevinným, je min. povinno sdělit duchovnímu údaje, na jejichž základě neběře osvobozující nález církevní vrchnosti na vědomí.

(Nález ze dne 10. listopadu 1928 č. 8019.)